

Biro de avizare la Consiliul Legislativ
Bp. 21, 09.03.2010

AVIZ **referitor la propunerea legislativă privind serviciul de asistent familial**

Analizând **propunerea legislativă privind serviciul de asistent familial**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B21 din 10.02.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare serviciul de asistent familial, ce constă în îngrijirea și educarea copiilor pe timpul zilei de către bone, meserie care în prezent nu este recunoscută oficial, aşa cum se arată în Expunerea de motive.

Propunerea legislativă se înscrie în categoria legilor ordinare, prima Cameră sesizată fiind Senatul, în conformitate cu prevederile art.75 alin.(1) din Constituție, republicată.

2. Menționăm că la Senat se află depusă, din data de 1 februarie a.c., **propunerea legislativă pentru îngrijirea copilului preșcolar**, transmisă spre avizare la Consiliul Legislativ de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b24 din 10.02.2010, care conține reglementarea incidentală a serviciilor prestate de bone. Astfel, potrivit acestei inițiative legislative, copiii de vîrstă preșcolară pot beneficia de sprijin din partea statului în vederea îngrijirii la domiciliu sau în cadrul creșelor și grădinițelor, sprijin ce constă în scutirea de la plata impozitului pe salariu, în limita valorii de cel mult 4.000 de lei pentru fiecare copil aflat în întreținere, sub condiția depunerii la angajator a

contractului de bonă, în cazul în care îngrijirea la domiciliu se asigură de către bone.

Întrucât aceste două propuneri legislative dau o reglementare diferită prestării acestor servicii, considerăm că este necesară dezbaterea concomitantă a lor, în vederea corelării.

3. Mai menționăm că Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului a elaborat un **proiect de lege privind serviciile de îngrijire și educare a copiilor pe timpul zilei**, în vederea îndeplinirii obligațiilor care revin României în calitate de stat membru al Uniunii Europene, în ceea ce privește atingerea țintelor stabilite în cadrul Consiliului European de primăvară de la Barcelona din 2002, potrivit cărora statele membre trebuie să înălăture cauzele care împiedică participarea femeilor pe piața forței de muncă.

4. Semnalăm că Legea nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare, reglementează ocuparea funcției de **asistent familial**, ale cărui atribuții sunt diferite de cele stabilite prin prezenta propunere legislativă. Pentru evitarea oricărei confuzii, este necesară revederea denumirii acestei funcții.

5. Întrucât propunerea legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat, sunt aplicabile dispozițiile art.111 alin.(1) teza a II-a din Constituția României, republicată, precum și prevederile art.15 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

6. Propunerea legislativă se abate de la exigențele tehnicii legislative, deoarece are o redactare cu formulări ambigue, lipsite de caritate sau chiar lacunare - deficiențe de reglementare care pot conduce la interpretări eronate, făcând dificil procesul de aplicare a legii. Menționăm că, potrivit prevederilor art.7 alin.(4) și art.34 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, propunerea legislativă trebuie redactată într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, clar, fluent și precis, fără pasaje obscure sau echivoce. Ca urmare, sugerăm reanalizarea și reformularea în mod corespunzător a propunerii legislative.

7. Expunerea de motive conține atât afirmații ce se contrazic reciproc, cât și afirmații care nu se coreleză cu normele propuse. Astfel, pe de o parte se arată că legea bonelor face diferență între serviciul de **bonă** și cel de **babysitting**, în sensul că bona se ocupă de îngrijirea și educarea copiilor la domiciliul propriu, pe când babysitter-ul, la domiciliul familiei. Menționăm că, nu doar că

propunerea legislativă nu introduce distincția între bona și babysitter, dar în documentul de motivare, se precizează că bona are posibilitatea de a avea grijă de copii atât la domiciliul acestora cât și la domiciliul său; mai mult, art.9 alin.(1) dispune că asistentul familial oferă servicii de îngrijire și educare „la domiciliul său”, iar alin.(3) al aceluiași articol prevede că acesta își poate oferi serviciile „la domiciliul copilului”.

Pe de altă parte, se afirmă că, prin această propunere legislativă, se încearcă să se găsească o soluție care să vină în sprijinul părintilor care au copii cu vârste de până la trei ani, în vreme ce, la art.9, se prevede ca limită inferioară de vîrstă vîrsta de 3 luni, fără a se fixa o limită superioară, căci textul face vorbire inclusiv despre copiii cu vîrsta de peste 6 ani.

8. Întrucât expresia „asistent familial” desemnează, potrivit art.4 alin.(1), acea persoană fizică care desfășoară activități de îngrijire și educare a copiilor la domiciliu, propunem ca titlul să se refere la „serviciul de asistență familială”, sub rezerva termenului „familial”, conform observației de la pct.4 supra.

9. La titlul Cap.I, deoarece și definirea unor termeni și expresii se integrează, ca obiect de reglementare, în dispozițiile generale ale unui act normativ, propunem ca acesta să fie „Dispoziții generale”, renunțându-se la referirea la definiții.

10. La art.1, întrucât, într-o riguroasă logică juridică, o noțiune nu se definește prin ea însăși, propunem reformularea textului, astfel:

„Art.1. - (1) Prezenta lege reglementează înființarea, organizarea și funcționarea serviciului de asistență familială, care asigură îngrijirea și educarea copiilor la domiciliu pe timpul zilei, denumit în continuare serviciu”.

11. La art.2, propunem înlocuirea sintagmei „Beneficiarii serviciilor de îngrijire și educare pe timpul zilei” prin expresia „Beneficiarii serviciului”, în conformitate cu prescurtarea prevăzută la art.1.

12. La art.3 alin.(1), din aceleasi considerente, propunem înlocuirea termenului „Serviciile” prin „Serviciul”.

Reiterăm propunerea pentru toate situațiile similare din cadrul propunerii legislative, acolo unde este cazul.

La alin.(3), referitor la posibilitatea înființării serviciului de către persoane fizice autorizate, semnalăm că **Ordonanța de urgență a Guvernului nr.44/2008** privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile

individuale și întreprinderile familiale, cu modificările ulterioare, stabilește, la art.1 alin.(2), că prevederile sale **nu se aplică acelor activități economice a căror desfășurare este organizată și reglementată prin legi speciale**. Precizăm că prezenta propunere legislativă are caracter de lege specială în raport cu Ordonanța Guvernului nr.68/2003 privind serviciile sociale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.515/2003, cu modificările și completările ulterioare, iar de la o normă cu caracter imperativ, cum este art.1 alin.(2) sus-menționat, nu este posibilă derogarea.

Formulăm aceeași observație și pentru **art.11 alin.(1) și (2)**.

Totodată, semnalăm că textul amalgamează noțiuni diferite, enumerând, în calitate de furnizori de servicii de îngrijire și educare a copiilor, „furnizorii” **de servicii sociale privați**, dar și societățile comerciale, care pot fi nu numai cu capital integral de stat, dar și cu capital privat, ceea ce le plasează tot în categoria furnizorilor de servicii sociale privați.

În același timp, textul folosește expresia „alte instituții”, fără ca anterior să se refere la vreo instituție.

Textul în discuție nici nu se corelează cu art.6 alin.(2), care face vorbire despre organisme private acreditate și alte persoane juridice, în calitate de furnizori de servicii de îngrijire și educare a copiilor.

În considerarea celor arătate, sugerăm reanalizarea acestui alineat.

13. La art.4 alin.(1), în ceea ce privește referirea la „avizarea în condițiile prezentei legi”, menționăm că, potrivit art.6 alin.(3), doar în cazul asistenței familiale în sistem privat se cere avizarea, de către consiliul local.

Pe de altă parte, menționăm că legea generală în materie, respectiv Ordonanța Guvernului nr.68/2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.515/2003, cu modificările și completările ulterioare, folosește noțiunea de „**acreditare**”, nu de „avizare”. Astfel, potrivit art.11 alin.(4) din actul normativ amintit, furnizorii de servicii sociale pot organiza și acorda servicii sociale numai dacă sunt acreditați în condițiile legii. De altfel, art.6 alin.(2) și art.12 alin.(1) din cadrul propunerii legislative se referă tot la acreditare, motiv pentru care propunem revederea textului, pentru corelare atât sub aspect terminologic, cât și pe fond.

În ceea ce privește **textul care conține definiția domiciliului**, acesta trebuie marcat, ca fiind **alin.(2)**, cu consecința renumerotării

alineatelor subsecvente. Ca atare, alin.(2)-(6) urmează să devină alin.(3)-(7).

Această definiție are însă o redactare deficitară. Astfel, textul face vorbire despre „locație”, respectiv „desfășurarea activităților în alte locații sau sedii”, nefiind clar dacă prin „locație” sau „sediu” se referă la reședință sau la sediul profesional pe care este obligată, potrivit art.5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.44/2008, cu modificările ulterioare, să îl aibă persoana fizică autorizată (PFA) care, potrivit art.6 alin.(2) din cadrul propunerii legislative, poate avea calitatea de asistent familial.

Totodată, menționăm că „domiciliul părinților”, la care se referă textul, poate să nu coincidă cu cel al copilului. Astfel, potrivit art.26 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.290/2005, cu modificările și completările ulterioare, domiciliul minorului este la părinții săi sau la acela dintre părinți la care el locuiește statornic ori, după caz, la reprezentantul său legal sau la persoana fizică ori juridică la care este încredințat în plasament. Din acest motiv, propunem ca, în locul referirii la domiciliul părinților, textul să vizeze „domiciliul copilului”, expresie folosită, de altfel, în mod corect, la art.7 alin.(2), art.8 alin.(2) și art.9 alin.(3) din cadrul propunerii legislative.

Pe cale de consecință, în subsidiar, referirea trebuie făcută la dovada domiciliului copilului, nu al părinților, dovadă care se face în conformitate cu prevederile art.12 din ordonanța de urgență susmenționată, care dispune că, în cazul minorului căruia nu i s-a eliberat primul act de identitate, dovada domiciliului se face cu actul de identitate al părintelui la care locuiește statornic sau cu actul de identitate al reprezentantului său legal, precum și cu unul din documentele prevăzute la art.27 din același act normativ.

În același timp, sugerăm eliminarea textului referitor la neasimilarea domiciliului, întrucât prima frază, care prevede cum se face dovada acestuia, este suficientă.

Referitor la textul care face vorbire despre „viza de reședință”, nu doar că această sintagmă nu este cea consacrată de legislația în vigoare, care folosește sintagma „**mențiunea** privind reședință”, dar precizăm că această mențiune se înscrie în actul de identitate, potrivit art.30 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.290/2005, cu modificările și completările ulterioare. Or, actul de identitate este,

potrivit art.11 alin.(1) din actul normativ menționat, documentul care face dovada reședinței titularului acestuia. De aceea, textul ar trebui să se refere la „actul de identitate în care s-a înscris mențiunea privind reședință”, nu la „viza de reședintă”.

În considerarea celor arătate mai sus, definiția trebuie reanalizată, ținând seama și de observația de la pct.12 supra, referitoare la persoane fizice autorizate.

La actualul **alin.(2)**, care se referă la organizarea serviciului „de sine stătător sau în complexe de servicii”, pentru înțelegerea și eficiența reglementării propuse, considerăm că sunt necesare detalieri privind cele două forme.

Actualele **alin.(3)** și **(4)** fac în mod eronat referire la „părintele sau reprezentantul legal al copilului”, căci art.4 lit.g) din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului definește **reprezentantul legal al copilului** ca fiind **părintele** sau persoana desemnată potrivit legii să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de copil. Pe cale de consecință, cele două texte ar trebui să se refere doar la reprezentantul legal al copilului.

Actualul **alin.(5)**, nu se corelează cu art.1, care dispune că „**prezenta lege reglementează înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor la domiciliu**”.

Pe de altă parte, textul asimilează obligațiile asistentului familial în cazul serviciului la domiciliu cu cele ale asistentului familial din cadrul creșei, fără ca în cuprinsul propunerii legislative să fie prevăzute obligațiile acestui din urmă asistent.

Din aceste considerente, propunem reanalizarea acestui alineat.

La actualul **alin.(6)**, nu se precizează care este raportul juridic dintre asistentul familial și creșă, nefiind clar dacă asistentul familial este în același timp și educatoare. Întrucât textul este redactat deficitar, este necesară revederea sa.

14. La **art.5**, pentru a folosi terminologia consacrată în materie, propunem înlocuirea cuvântului „nevoilor” prin expresia „**nevoilor sociale**”.

Totodată, menționăm că, cel puțin în cazul a două dintre nevoile enumerate, și anume cele de la lit.c) și d), legislația specială (Legea nr.272/2004, respectiv Legea nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicită, cu modificările și completările ulterioare) prevede alt tip de asistență,

specifică: asistentul maternal, respectiv asistentul personal. De aceea, sugerăm reanalizarea normei propuse.

15. Pentru o sistematizare corectă a conținutului propunerii legislative, este necesar ca marcarea „Secțiunea 1 - Asistentul familial” să fie înlocuită prin marcarea „**Capitolul II - Asistentul familial**”, capitol ce urmează să cuprindă art.6-12, iar deasupra art.13 să fie efectuată marcarea „Capitolul III - Dispoziții tranzitorii și finale”, capitol care urmează să fie alcătuit din art.13-17.

16. La **art.6 alin.(2)**, reiterăm observația referitoare la persoana fizică autorizată, formulată la pct.12 supra.

Textul omite însă persoanele fizice care, potrivit art.3 alin.(3), pot înființa serviciul.

Din aceste considerente, considerăm necesară reanalizarea normei propuse.

17. La **art.7 alin.(1) lit.f)**, nu se înțelege la ce se referă textul, căci **dacă este vorba despre copiii care au același domiciliu cu solicitantul** (solicitant care, potrivit art.4 alin.(3), este „părintele sau reprezentantul legal al copilului”), așa cum se prevede, **înseamnă că au același domiciliu cu copilul pentru care se prestează serviciul** (căci, potrivit art.26 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.290/2005, cu modificările și completările ulterioare, domiciliul minorului este la părinții săi sau la acela dintre părinți la care el locuiește statoric ori, după caz, la reprezentantul său legal), or alin.(2) dispune că această literă nu se aplică în cazul în care asistentul familial desfășoară activitatea la domiciliul copilului. De aceea, sugerăm revederea textului.

18. La **art.8 alin.(3)**, deși textul face trimitere la „avizele prevăzute de prezenta lege”, semnalăm că, așa cum am menționat anterior, doar art.6 alin.(3) face referire la „**avizul consiliului local**”, nicăieri altundeva în cadrul propunerii legislative nefiind prevăzute sau menționate „avizele” care trebuie obținute.

Totodată, semnalăm că expresia „activitatea prestată” conține o contradicție în termeni, căci activitatea se desfășoară, ceea ce se prestează fiind serviciile.

În același timp, menționăm că sintagmele consacrate de legislația în vigoare sunt „**indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vîrstei de 2 ani**”, respectiv „**concediul pentru creșterea copilului până la împlinirea vîrstei de 2 ani**”.

În fine, semnalăm că, prin referirea doar la suspendarea raportului de serviciu, nu și a contractului individual de muncă, norma propusă nu acoperă toate situațiile posibile, fiind astfel lacunară.

În considerarea celor arătate, recomandăm revederea textului.

19. La **art.9 alin.(1)**, probabil dintr-o eroare de tastare, s-a scris „la domiciliul sau simultan”, în loc de „la domiciliul său, simultan.”. Este, deci, necesară efectuarea corecturii de rigoare.

La **alin.(2)**, apreciem că este necesară stabilirea unei limite superioare de vârstă până la care copilul poate beneficia de serviciul de asistență familială.

La **alin.(4)**, sintagma „copii pe care îi are în familie” este confuză, textul necesitând clarificări.

20. La **art.10 lit.d)**, propunem înlocuirea sintagmei „reprezentanților legali ai copilului” prin sintagma corectă „**reprezentantul legal al copilului**”.

21. La **art.11 alin.(3)**, menționăm că, potrivit art.2 alin.(2) coroborat cu art.7 lit.b) din Legea nr.466/2004 privind Statutul asistentului social, profesia de asistent social poate fi exercitată numai de persoana care are studii de specialitate în asistență socială, care pot fi de lungă durată (4 ani), respectiv de scurtă durată (3 ani). Întrucât textul face trimitere la asistentul social „cu pregătire **medie**”, este necesară revederea sa.

22. La **art.12 alin.(2)**, considerăm mai potrivită prezentarea, de către respectivele persoane juridice, a unui **raport de activitate**, în locul datelor și informațiilor cu privire la activitatea de asistent familial. Recomandăm analizarea acestei posibilități.

23. La **art.13**, este necesară eliminarea marcării, prin cifra „(1)”, a singurului alineat al articolului.

Reiterăm această observație și pentru **art.14**.

Tot la **art.13 partea introductivă**, este necesară redarea denumirii actuale a primului minister la care se referă textul, astfel cum este aceasta stabilită prin Hotărârea Guvernului nr.81/2010, și anume „Ministerul Educației, Cercetării, **Tineretului și Sportului**”.

Observația este valabilă și pentru actuala **lit.e)**, în ceea ce privește ordinul ministrului.

Totodată, semnalăm că enumerarea actelor normative care urmează a fi elaborate este greșit marcată prin lit.a), e) și f), trebuind respectată ordinea alfabetului, respectiv lit.a), **b)** și **c)**.

La **lit.a)**, pentru o exprimare uzuală, propunem înlocuirea sintagmei „Normele Metodologice de punere în aplicare a prezentei

legi” prin formularea „Normele **metodologice** de aplicare a **prevederilor** prezentei legi”, precum și scrierea sintagmei „Hotărâre a Guvernului” sub forma „**hotărâre** a Guvernului”.

24. La **art.14**, pentru rigoarea exprimării, trebuie redată denumirea completă a editorialului la care se referă textul, și anume „Monitorul Oficial al României”.

25. La **art.15**, având în vedere că actul normativ la care face referire textul reprezintă reglementarea-cadru în materie de servicii sociale, care trebuie redată cu toate datele de identificare, propunem reformularea textului, astfel:

„Art.15. - Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.68/2003 privind serviciile sociale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.515/2003, cu modificările și completările ulterioare”.

26. La **art.16**, pentru mai multă precizie, propunem următoarea redactare:

„Art.16. - Dispozițiilor prezentei legi nu li se aplică prevederile **Ordonanței de urgență a Guvernului nr.27/2003** privind **procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.486/2003**”.

27. La **art.17**, pentru evitarea oricărui echivoc în interpretare, propunem ca textul să fie reformulat, astfel:

„Art.17. - Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României”.

Menționăm că expresia „Partea I” este de prisos, căci legile se publică numai în această „Parte” a Monitorului Oficial al României, conform art.5 lit.A din Legea nr.202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată.

București
Nr. 194 | 8.03.2010

Lege pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

1 promulgată prin D. nr. 314/2003 M. Of. nr. 367/29 mai 2003

Decret privind promulgarea Legii pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

2 modificări prin O.U.G. nr. 64/2003 M. Of. nr. 464/29 iun. 2003
Ordonanță de urgență pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice
aprobată cu modificări prin L. nr. 194/2004 M. Of. nr. 486/31 mai 2004

modifică art. 8 alin. (1)

3 modificări prin O.G. nr. 95/2003 M. Of. nr. 13/8 ian. 2004
Ordonanță privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie
aprobată prin L. nr. 180/2004 M. Of. nr. 457/21 mai 2004

modifică art.7 alin. (2), art.8 alin. (1) și alin. (4), art.9, art.10 alin. (2) și (3), art.11, art.12 alin. (3), art.15, art.16 alin. (2), titlul cap VI, cap.VI cu art. 23 - 25_4; introduce alin. (1_1) la art.1, alin. (5), (6), (7) și (8) la art.8, art.11_1, alin. (4) la art.12; abrogă art.31 alin. (1)

4 modificări prin L. nr. 180/2004 M. Of. nr. 457/21 mai 2004
Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 95/2003 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

aproba O.G. nr. 95/2003

5 modificări prin L. nr. 194/2004 M. Of. nr. 486/31 mai 2004
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice

aproba cu modificări O.U.G. nr. 64/2003

Lege privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, ratificând proiectul de lege privind reorganizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional

abrogă, la data intrării în vigoare a hotărârile Guvernului privind înființarea, organizarea și funcționarea noilor entități rezultate din reorganizarea autorităților și instituțiilor publice prevăzute în anexele nr. 1 și 2, în cuprinsul actelor normative în vigoare, următoarele expresii și denumiri se înlocuiesc după cum urmează: a) sintagmele "Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor" și "Centrul Național de Administrazione a Bazelor de Date privind Evidența Persoanelor" se înlocuiesc cu sintagma "Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrazione Bazelor de Date"; b) sintagma "Institutul Național de Administrazione" se înlocuiește cu sintagma "Agenția Națională a Funcționarilor Publici"; c) sintagmele "Administrația Națională a Rezervelor de Stat" și "Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale" se înlocuiesc cu sintagma "Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale"; d) sintagma "directorul general al Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "directorul Arhivelor Naționale"; e) sintagma "directorii direcților județene ale Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "șefii serviciilor județene ale Arhivelor Naționale"; f) sintagma "direcțiile județene ale Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "Serviciile județene ale Arhivelor Naționale", respectiv sintagma "Direcția Municipiului București a Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "Serviciul Municipiului București al Arhivelor Naționale"; i) sintagma "Oficiul Național al Monumentelor Istorice" și sintagma "Institutul Național al Monumentelor Istorice" se înlocuiesc cu sintagma "Institutul Național al Patrimoniului"; k) sintagma "Centrul European de Cultură Sinaia" se înlocuiește cu sintagma "Centrul de Pregătire Profesională în Cultură"; l) sintagma "Centrul de Consultanță pentru Programe Culturale Europene" și sintagma "Centrul de Studii și Cercetări în Domeniul Culturii" se înlocuiesc cu sintagma "Centrul de Cercetare și Consultanță în Domeniul Culturii"; o) sintagma "Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar" se înlocuiește cu sintagma "Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București"; s) sintagma "Agenția de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială" se înlocuiește cu sintagma "Oficiul de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială"; ș) sintagma "Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului" se înlocuiește cu sintagma "Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc"; t) sintagma "Agenția Română pentru Investiții Străine" se înlocuiește cu sintagma "Centrul Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine".

Lege privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Notă: v. Decizia Î.C.C.J. nr. III/2007 - M. Of. nr. 732/30 oct. 2007 (art. 124 alin. (1));

1 promulgată prin	D. nr. 481/2004	M. Of. nr. 557/23 iun. 2004	Decret pentru promulgarea Legii privind protecția și promovarea drepturilor copilului
2 modificări prin	H.G. nr. 1762/2005	M. Of. nr. 1182/28 dec. 2005	<i>indexează quantumul alocației lunare de plasament</i>
3 modificări prin	H.G. nr. 3/2007	M. Of. nr. 21/12 ian. 2007	<i>indexează quantumul alocației lunare de plasament</i>
4 modificări prin	H.G. nr. 9/2008	M. Of. nr. 20/10 ian. 2008	<i>indexează quantumul alocației lunare de plasament</i>
5 modificări prin	H.G. nr. 1663/2008	M. Of. nr. 844/16 dec. 2008	<i>indexează quantumul alocației lunare de plasament</i>

Ordonanță privind serviciile sociale

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 515/2003

1 modificări prin L. nr. 515/2003 M. Of. nr. 861/4 dec. 2003
Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 68/2003
privind serviciile sociale

M. Of. nr. 861/4 dec. 2003

modifică art. 7 alin. (2) lit. j), art. 8 alin.
(2) lit. h), art. 41 alin. (3), art. 51 alin. (2),
art. 52 lit. d), art. 55 alin. (1); introduce
alin. (4) la art. 11, alin. (2_1) la art. 51

2 aprobată cu
modificări și
completări prin L. nr. 515/2003 M. Of. nr. 861/4 dec. 2003
Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 68/2003
privind serviciile sociale

3 modificări prin O.G. nr. 86/2004 M. Of. nr. 799/30 aug. 2004
Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței
Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale
aprobată cu modificări prin L. nr. 488/2004 M. Of. nr. 1078/19 nov. 2004

modifică art.1, art.3, art.11, art.12, art.14,
art.15, art.16, art.17, art.18, art.20, art.21,
art.23, art. 25, art.26, art.27, art.30, art.32,
art.34 alin. (1), art.35, art.36, art.38,
art.44, art.46 lit.c), art.47 alin. (3), art.50,
art.51, art.52, art.53, art.55 alin. (1), art.58
alin. (1); introduce cap. I_1, după art.3, cu
art. 3_1- 3_6, art.12_1, lit.h) la art.29, lit.f)
la art.45, cap.VIII_1, după art.50, cu
art.50_1 - 50_4, art.53_1 - 53_3, alin.
(1_1) la art. 55, alin. (3) la art.58,
art.59_1; abrogă art.2, art.4 - 10, art.22,
art.31

4 modificări prin L. nr. 488/2004 M. Of. nr. 1078/19 nov. 2004
Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 86/2004
pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.
68/2003 privind serviciile sociale

modifică art. I alin. (3), art.3 lit. d), art.3_3
lit. i)